

Слова Жыцця на красавік 2017
«Застанься з намі, бо ўжо вечарэе, і дзень мінае» (Лк 24, 29)

Гэтыя словы звернуты да Незнаёмца, які спадарожнічаў двум вучням на шляху з Ерузалема ў паселішча Эмаўс. У дарозе «яны размаўлялі і апавядалі» адзін аднаму пра тое, што адбылося ў апошнія дні ў горадзе.

Здавалася, што Ён быў адзіным, хто не ведаў пра гэта, і таму яны абодва, прыняўшы Яго за таварыша, распавядалі яму пра «прарока, моцнага ў справе і ў слове перад Богам і ўсімі людзьмі», якому яны давяралі. Ён быў выданы рымлянам першасвятарамі і габрэйскімі кіраўнікамі, а потым асуджаны на смерць і ўкрыжаваны. Страшная трагедыя, значэння якой яны не маглі зразумець.

У дарозе Незнаёмец, абাপіраючыся на словы Пісання, дапамагае ім зразумець значэнне гэтых падзей і ўзбуджае надзею ў іх сэрцах. Прыбыўшы ў Эмаўс яны запрашаюць Яго на вячэру: «Застанься з намі, бо ўжо вечарэе». Калі ж яны селі разам за стол, Незнаёмец блаславіў хлеб і падзяліўся з імі. Гэты жэст дазволіў ім пазнаць Яго: Укрыжаваны памёр, але ўваскрос! І адразу ж абодва вучні змяняюць свае планы: вяртаюцца ў Ерузалем і шукаюць іншых вучняў, каб перадаць ім гэтую вялікую навіну.

Мы таксама можам быць расчараванымі, злымі, знехвочанымі трагічным пачуццём бездапаможнасці перад абліччам несправядлівасці, якая закранае нявінных і безабаронных людзей. Гэтаксама і ў нашым жыцці хапае болю, няўпэўненасці, цемры... А як бы хацелася нам пераўтварыць іх у супакой, надзею, святло, для сябе і для іншых.

О, як бы мы хацелі сустрэць кагосьці, хто зразумее нас да канца і асвеціць нам дарогу жыцця!

Езус, Богачалавек, дзеля ўпэўненасці, што Ён дасягне глыбіні кожнага з нас, у кожнай сітуацыі, добраахвотна пагадзіўся на тое, каб перажыць гэтак жа, як і мы, цемру цярдзення. Цярдзення не толькі фізічнага, але і ўнутранага: ад здрады сваіх сяброў да пачуцця пакінутасці Богам, якога Ён заўсёды называў Айцом.

Дзякуючы непакіснату даверу Божай любові, Ён пераадолеў гэты вялікі боль, ізноў даручыў сябе Айцу і атрымаў ад Яго новае жыццё.

На гэтую ж дарогу Ён ставіць таксама і нас, людзей, і пражне спадарожнічаць нам на ёй: «...Ён прысутнічае ва ўсім, што мае адценне цярдзення... Паспрабуем распазнаць Езуса ў кожнай цяжкай сітуацыі, у жыццёвых цяжкасцях, нават у кожнай цемры ці асабістай трагедыі, сваёй ці бліжняга, у пакутах чалавечтва, якое нас акружае. Бо гэта Ён, менавіта Ён усё гэта ўзяў на сябе... Дастаткова было б зрабіць нешта канкрэтнае, каб палегчыць “Ягоня” пакуты ў церпячых, ...каб знайсці новую паўнату жыцця».

Распавядае сямігадовая дзяўчынка: «Я моцна цярдпела, калі мой бацька трапіў у турму. Любіла Езуса ў ім. Таму падчас адведзінаў я не плакала пры ім».

Маладая жонка: «З таго моманту, як майму мужу Роберту паставілі безнадзейны дыягназ, я суправаджала яго ў апошнія месяцы яго жыцця. Не аддалялася ад яго нават на імгненне. Гледзячы на яго, я бачыла Езуса... Роберт быў на крыжы, сапраўды на крыжы». Іх узаемнае каханне стала святлом для сяброў, і гэта прывяло да стварэння сеткі салідарнасці, якая не парвалася, але пашырылася і стала пачаткам стварэння асацыяцыі сацыяльнай падтрымкі Abbraccio Planetario («Планетарныя абдымкі»). «Перажыванне з Робертам, — кажа адзін з яго сяброў, — заахвоціла нас крочыць за ім і ісці сапраўдным і ўласным шляхам да Бога. Часта мы пытаемся ў сябе: якое значэнне маюць цярдпенне,

хвароба, смерць. Я думаю, што тыя, хто меў шчасце прайсці гэты шлях побач з Робертам, ужо знайшлі ясны адказ».

У гэтым месяцы ўсе хрысціяне будуць святкаваць таямніцу смерці і ўваскрасення Езуса. Гэта магчымасць адрадзіць нашу веру ў любоў Бога, якая дазваляе нам ператварыць боль у любоў; кожны разлом, падзел, упадак і нават сама смерць таксама могуць стаць для нас крыніцай святла і супакою. Перакананыя ў блізкасці Бога ў любой сітуацыі, будзем упэўненыя паўтараць малітву вучняў з Эмаўса: «Застанься з намі, бо ўжо вечарэ».

Летыцыя Магры